

„Žena statečná“ trochu jinak

V 31. kapitole knihy přísloví nacházíme známý oddíl vykreslující „ženu statečnou“. Jaký ideál nám tyto řádky sdělují? Především se zde zdůrazňuje pracovitost jako protiklad k soustředění se na krásu a vnější ozdoby. Kupodivu text nevyzdvihuje ani poddanost, poslušnost a závislost na svém manželovi, jak bychom snad v orientálním prostředí očekávali. Naopak, vidíme ženu aktivní, činorodou, téměř by se dalo říci, že vidíme ženu samostatnou, dnešním jazykem ženu emancipovanou. Vždyť ona nejen vychovává děti a vede domácnost, ale rovněž pro ni získává prostředky úspěšným podnikáním.

Kladu si otázku, co vlastně tato žena potřebuje od svého muže? Potřebuje ho vůbec? Vždyť on ani nemusí být doma přítomen – všechno šlape jako hodinky i bez něj! Jistě v rámci tehdejší společnosti bylo zásadně důležité, aby měla muže – svobodné matky tolerovány nebyly. Ona tedy měla muže, který si jí vážil a chválil ji. Spoléhal na ni, protože věděl, že mu vždy prokazuje jen dobro a žádné zlo. A to ukazuje na pěkný vzájemný vztah.

A tak doufám, že tato žena nebyla jen správkyní mužova majetku a vychovatelkou jeho dětí, ale že při vším svém pachtění měla čas i na svého manžela. A že on, který často pobýval se svými přáteli, měl právě v ní přítele nejbližšího. Doufám, že pro tuto „ženu statečnou“ nebyla rodina, domácnost, dům a hospodářství jen prostředkem k seberealizaci, ale že v tom všem byla svému muži *pravou pomocí*, tak jak to zamýšlel Bůh při stvoření.

kategorie: Manželství a rodina; 2012-02-28 (T.T.)